



Geen vader meer willen zijn, dat kan niet



Anand Kaper

Indiaas geadopteerde

De discussie over het vaderschap blijft best lastig ('Geef de vader wat bevestiging', *Trouw*, 15 juni). Zelfs Haring en Van Tongeren, die onderdeel zijn van het filosofisch elftal, komen er niet uit. Dat heeft ten eerste te maken met de definitie van het vaderschap. Met de aanname dat vaderschap iets is dat geleidelijk wordt erkend, ontdekt en geleerd, wordt voorbij gegaan aan het feit dat vaderschap toch ook met verwekking te maken heeft.

Ondanks dat we in een tijd leven waarin door allerlei geknutsel en kunstgrepen ook het vaderschap kan worden verworven, blijkt de primaire binding wel degelijk erg belangrijk, getuige de zoektochten van geadopteerden en donorkinderen.

Vaderschap is niet slechts de zorg dragen voor een kind, maar heeft ook alles te maken met de verwekking van dat

kind. Programma's als 'Spoorloos' en 'DNA Onbekend', wat je er ook van mag vinden, tonen aan dat de mens zich graag wil kunnen verhouden tot zijn afkomst. Het is van enorm belang dat kinderen kunnen terugkijken: waar kom ik vandaan, van wie stam ik af, welke plek in welke familielijn behoort mij toe?

Dat niet elke verwekker de rol van vader (in zorgende zin) aanneemt, betekent nog niet dat hij (in genetische zin) geen vader is.

Op het moment dat je verneemt dat je een aanstaande vader bent, is het nodig om na te denken over wat je echt belangrijk vindt in het leven, en wat je

wilt doorgeven. Het is van belang om samen met je partner te overleggen wat je van belang vindt, hoe je in het leven wilt staan en hoe je je kind wilt opvoeden in de wereld van nu. Dat maakt dat je nog bewuster moet zijn van de gevolgen van de keuzes die je maakt, en de voorbeeldfunctie die je als vader hebt. Dat maakt het leven tot een mooie uitdaging.

Als Indiaas geadopteerde ken ik mijn vader niet. Om sociale en culturele redenen heeft hij waarschijnlijk niet de verantwoordelijkheid kunnen nemen om een vader te zijn. Ondanks dat blijft hij wel mijn vader.

Vaderschap is prachtig, uitdagend en onomkeerbaar. Ik kan niet zeggen dat ik geen vader meer wil zijn. Gelukkig niet. Aan mij de taak om, ondanks dat ik mijn eigen vader niet ken, een goede vader te zijn voor mijn twee fantastische kinderen, en ze samen met mijn partner op te voeden met - zoals Micha de Winter dat laatst prachtig verwoordde - hoop, mogelijkheden en perspectief.

Dat niet elke verwekker de rol van vader aanneemt, betekent niet dat hij geen vader is

FOTO ROB